

POSTED ON [2017.11.10](#) BY [TÓTH ERIKA](#)

„A húsáig meztelen ember” – Tarkovszkij: Emlékek tükre kiállítás a Műcsarnokban

Szerző: [Tóth Judit Nikoletta](#)

November 7-én este Enyedi Ildikó filmrendező nyitotta meg a Műcsarnok Kamaratermében azt a fotókiállítást, amely Andrej Tarkovszkij négy évtizeddel ezelőtti, önéletrajzi filmjéhez, a Tükörhöz kapcsolódóan 60 darab fekete-fehér alkotáson keresztül a világhírű rendező gyermekkorának világát is megidézi. A több mint 500 darabos gyűjteményből kiválogatott és kiállított, az 1930-as évekből származó fényképek és üvegnegatívek kurátora maga a rendező fia, a megnyitón is résztvevő Andrej A. Tarkovszkij volt.

© Szöllősi Mátyás

A tárlat nem csak a Tükör című film alapját biztosító versek íróján, a rendező édesapján, Arsenyij Tarkovszkijon keresztül kapcsolódik rendkívül érzékenyen a múlthoz, a múltból építkező művészhez, de a kiállított alkotások fotográfusán keresztül is, hiszen azok jelentős részét Lev Gornung, a költő egyik legjobb barátja örökölte meg.

© Szöllősi Mátyás

© Szöllősi Mátyás

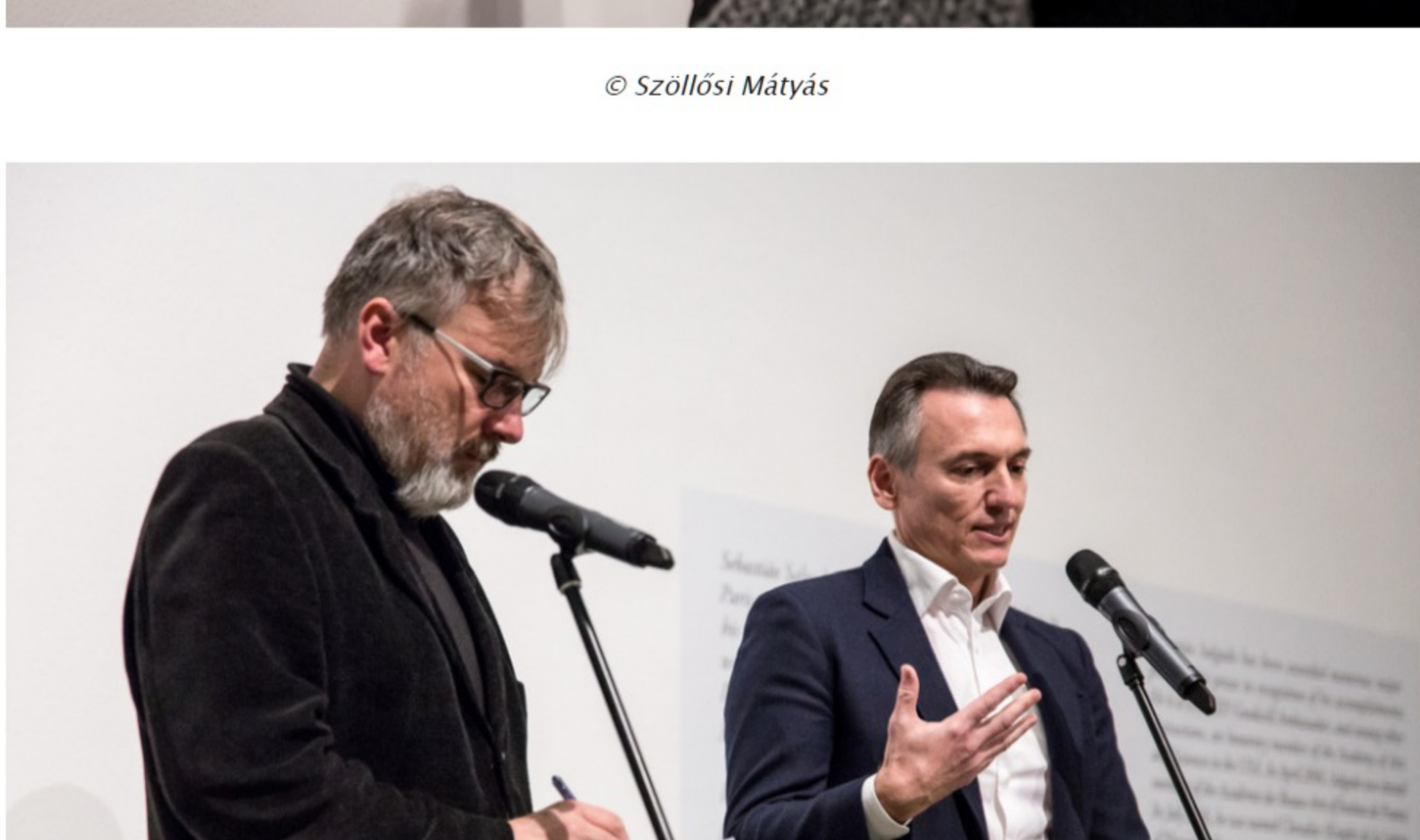

© Szöllősi Mátyás

Az 1932-ben született, rövid élete során „mindössze” hét, egész estés játékfilmet rendezett Andrej Arsenyjevics Tarkovszkij, az elmúlt fél évszázad filmtörténetének egyik legmeghatározóbb alakja. Valamennyi alkotásának, így az 1974-ben forgatott Tükör című filmjének a középpontjában is az emberi létezés vizsgálata, az egyén önmagához és a világhoz való kapcsolódásának a megismerési szándéka áll.

© Szöllősi Mátyás

© Szöllősi Mátyás

© Szöllősi Mátyás

A művészcsaládba született rendező önéletrajzi ihletésű filmalkotása az édesanya személyét középpontba állítva, az egykori polgári értékei mellett kitartó, kiszolgáltatott helyzetbe kerülő teljes értelmiség közösségi helyét, szerepét is viszonyítja az adott korszak társadalmi berendezkedési kereteihez. Teszi ezt úgy, hogy nagyon mély, spirituális gyökerekhez kapcsolódik totálisan letisztult képi világa és időtlen megnyilvánulásai által, amelyek megértéséhez mégsem szükséges tudni, hogy a rendező a film számos képkockájához saját, régi családi fényképeit és emlékeit használta fel. De ezek nélkül nem jutott volna hitelesen, önmagát is építő és megértő módon azokra a következtetésekre, amelyekre eljutott. A szeretteiről, a számára kedves emlékeket hordozó helyszínekről és a történelmi eseményeket megörökítő pillanatokról fennmaradt, a tárlat anyagában is több mint helyet, hiszen szerepet kapó fotográfiák azok, amelyek autentikus és hiteles gyökereket adtak számára ehhez a bátor elrugaszkodáshoz. Hiszen az önéletrajzi elemekkel, az édesapa-versekkel és a egykori filmforgatásokhoz készült fotográfiákkal is kiegészítve, egy termes, fekete-fehér kiállítás csak így vezethet be a művész, mint ember valódi emlékeibe és álmaiba is, amelyek elválaszthatatlanok a Tarkovszkij letisztult személyisége által vezérelve elkészült alkotásaitól.